

26.78x36.81	1/4	16	עמוד	16	כותרת	גלובס -	03/06/2014	42742135-8
הרשות לניירות ערך - 150								

הסגורית המנצחת במשפט הולילנד, שהביאה לזיכוי שמעון גלאון, בראיון בלעדי ל"גלובס":

"חוק הלבנת הון מהלך קסם על כל המערכת. נחקרים מתעוררים ומגלים שכל החשבונות שלהם מוקפאים, הכול משועבד למדינה"

עו"ד יעל גרוסמן, מומחית לעבירות צווארון לבן והלבנת הון: "דכנר ידע לאתר את החולשות באנשים, את רגעי המשבר שלהם, ולנצל את זה לטובתו. לדעתי, לא ניתן המשקל הנכון לעובדה שהיה כאן מוח שטוה סביב הנאשמים רשת שנועדה בכוונה תחילה להכשילם. הוא יצר סיטואציות שבהן הוא הרדים את החושים שלהם" • חן מענית ואלה לויז'ניריב, "חדשות", עמ' 16-18

(צילום: איל יצירה)

הסגורית המנצחת במשפט הולילנד: עו"ד יעל גרוסמן, שהביאה לזיכוי שמעון גלאון, בראיון בלעדי ל"גלובס"

"אין יותר סודיות בנקאית ואין מקלטי-מס. כולם מעבירים מידע לכולם"

אף שעו"ד יעל גרוסמן חילצה את לקוחה מעונשו של השופט רוזן, היא עדיין חושבת שבניהול תיק הולילנד נפלו פגמים שגרמו ל"קורבנות שווא" והיא מודאגת מההמלצה להעמיד לדין את עמיתה, עו"ד נבות תל-צור, החשוד בשיבוש הליכים. כמומחית לעבירות צווארון לבן ולהלבנת הון היא מזהירה: עושים בחוק שימוש קיצוני בעיקר בחילוט כספי חשודים לפני שהוכח משהו, דבר שיכול להרוס חיים. וגם את "חוק הצ'יינג'ים" היא מבקרת: "רע ולא יעיל" / חן מענית ואלה לויז'ניריב

המחוזי ומאנת לדבר על תיק שעודו תלוי ועומד (בשל הערעורים לביהמ"ש העליון), אבל כשמושכים אותה בלשון, היא אינה מתאפקת ומסגירה את הפגמים שנפלו לטעמה בהכרעת הדין. בראש ובראשונה ביחס של השופט לעד המדינה, דכנר, שהלך לעולמו במהלך המשפט. "אני חושבת, שבסוף הדרך איפה שהוא נעלמה הרמות המכוננת במשפט, שזה דכנר. האיש הזה התווה את כל הפרשה הווי. הוא היה המוציא והמביא, הוא הכשיל בכוונה תחילה את כל הנאשמים".

משפט שהיו בו קורבנות שווא

• אנשים בוגרים ומכובדים בחרו לקחת כסף לא-בשר לכיסם. בעצבם, הם הכשילו את עצמם.

"דכנר הוא איש שידע לאתר את החולשות באנשים, את רגעי המשבר שלהם, ולנצל את זה לטובתו. לדעתי, לא ניתן המשקל הנכון לעובדה שהיה כאן מוח שטוה סביב הנאשמים רשת שנועדה בכוונה תחילה להכשילם. הוא יצר סיטואציות שבהן הוא הרדים את החושים שלהם. בתיקים פליליים יש משמעות למקרים של 'סוכן מדיח'. במושגים הערכיים ובגדרות

"ספק קל שבקלים". גרוסמן: "רוזן אמר זאת מכיוון שהעד שמואל דכנר דאג לייצר מסמכים דו-משמעיים, ואלה הצביעו כביכול על איזו שהיא אפשרות שיש מודעות מצד גלאון לעובדה שהכספים הועברו כשוחד. אבל המסמכים האלה היו דו-משמעיים בתחילת הדרך, נשארו דו-משמעיים עד סוף המשפט, והשופט האמין לגלאון שהעיד בפניו שהוא לא היה מודע לזה. העובדה הזאת הייתה על השולחן ביום השימוע, ולמרות זאת הוחלט להעמידו לדין. לצערי הרב, גלאון נאלץ לעבור שנתיים של סיוט, שאני לא מאחלת לאף אדם".

המחשבה של גרוסמן, כי ההליך המשפטי במשפט הולילנד היה חריג ופגום, אינה מסתיימת בענייני לקוחה. היא נזהרת מלבקר את ביהמ"ש

מאז הכרעת הדין שמשכה את תשומת-הלב של המדינה כולה, אבל ניכר בגרוסמן כי משפט הולילנד, והאופן שבו ניהלה אותו הפרקליטות אינם מפסיקים לטרוד את מנוחתה. "שמעון גלאון אמנם זוכה, אבל הוא שילם מחיר כבד בשל ההליך הפלילי שנוהל נגדו", היא אומרת ל"גלובס". "מראשית הדרך ידעתי שהוא זכאי, וכבר במהלך המשפט התביעה הייתה צריכה לחזור בה מכתב האישום נגדו". גרוסמן סבורה, שגלאון "נפל כאן קורבן" בשל העובדה שההליך התנהל נגד נאשמים רבים (13 נאשמים ושלוש חברות עמדו לדין במשפט. ח' מ' וא' ל' ו'). "ייתכן, שאם היינו לבר, או לא היה מוגש כלל כתב אישום נגד גלאון".

• את אמנם נחרצת בעמדתך, אבל השופט רוזן קבע כי הזיכוי של גלאון הוא מחמת

לה הם ימים לא קלים עבור הקבוצה המצומצמת למדי של עורכי-הדין העוסקים בתחום הצווארון הלבן בארץ. הכרעת הדין המרשיעה של שופט בית-המשפט המחוזי בת"א, דוד רוזן, במשפט פרשת הולילנד וגורר-הדין החמור שבא בעקבותיה, היוו מכה קשה לאישי-הציבור וליזמי הנדל"ן שהורשעו וירצו שנות מאסר ארוכות; וגם לסנגוריהם המוכרים והבכירים, בהם, עו"ד דוד ליבאי, אלי זהר, רועי בלכר, גיורא אדרת, קנת מן, ועוד רבים וטובים. סנגורית שדווקא "יצאה גדולה" מהמשפט היא עו"ד יעל גרוסמן, שביחד עם שותפתה, עו"ד רוני בלקין, סייעה לשמרון גלאון, שהיה מנהל בחברת הולילנד-פארק ועמד לדין בגין מתן שוחד והלבנת הון, לצאת זכאי. כבר חלפו חודשיים

"יש לי תחושה שלעתים המילים 'חוק הלבנת הון' מהלכות קסם על כל המערכת. אנשים מגיעים בבוקר לעבודה, יום אחרי שנחקרו, ומגלים שכל החשבונות שלהם מוקפאים וחסומים - קרנות השתלמות, קופות-גמל, הכול משועבד למדינה. אדם כזה יכול לסבול פגיעה כלכלית שלא ניתן לתקנה, גם אם בסוף ייצא זכאי"

27.73x30.4	2/4	16 עמוד	גלובס - כותרת	03/06/2014	42742140-4
הרשות לניירות ערך - 150					

(צילום: איל יצהר) "כמי שישבה מול דכנר ב־60 או 70 ימי דיון, התרשמתי שהכול היה תוכנית גדולה שהוא הכין לעת צרה. וכשבאמת הוא נתקל בעת צרה, וירד מנכסיו, הוא השתמש בכל הנשק שאגר"

אחת מתוך עשרות, אולי מאות, של סוגיות שבהתחלה גולגלו לפתחו של השופט, עד שהוא הבין כי אין אפשרות להגיע להכרעה בסוגיות המקצועיות האלה.

● מה המחיר של ניהול תיק בל־כך גדול מבחינת הצדדים? "המחיר הוא, שגם הפרקליטות וגם הסנגורים נאלצו לעגל קצוות. ללא עיגול הקצוות אי אפשר היה להתגבר על התיק הזה, שלא ניתן היה לקרוא בו את כל החומר. ובסופו של דבר, גם לא היה מיקוד מספיק מדויק ומדוקדק ביחס לכל אחד מהנאשמים."

● מה הפרקליטות היתה

"חקירת סנגור ישר כמו תליצור היא מדאיגה. על רשויות האכיפה לשמור מכל משמר על הסנגוריה הפלילית, ולדאוג שסנגור יוכל לעשות את עבודתו בלי פחד, כי בלי סנגוריה אין משפט פלילי ולא משפט צדק"

העובדה שעשרות ישיבות בוובנו בביהמ"ש על ענייני תכנון ובנייה, אך לבסוף השופט לא נדרש אליהם. "זו הייתה סוגיה

התקדים של התיק, שלדבריה לא איפשר לצדדים ולשופט לנהל אותו באופן משיע רצון. כדוגמה לכך היא מביאה את

(צילום: טימ לברון)

תליצור. הסתבך שלא היה צריך, והכול בחוסר אכפתיות מוחלט לגבי הגורל של הזולת."

קושי מרכזי נוסף, שגרוסמן מוצאת בהליך המשפטי של הולילנד, נוגע להיקפו חסר

נתקל בעת צרה, וירד מנכסיו, הוא השתמש בכל הנשק שהוא אגר. ההתנהלות שלו הייתה כל־כך ייחודית שהוא בחר לגרום נזק גם במקום שזה כבר לא הביא לו תועלת, וזה דבר שהוא חריג, כי לרוב אדם גורר אדם אחר לתוך משפט פלילי, ומביא ראיות נגדו כעד מדינה, רק במקרה שזה מביא לו תועלת."

● תני דוגמה להתנהלותו הייחודית.

"למשל, קלות הרעת שבה דכנר ביקש מהמשטרה להגיש כתב אישום גם נגד גלאון וגם נגד אמנון ספרן. הוא פשוט ניסה לגרור לתוך הסיטואציה את מי שהיה צריך, וגם את מי

שלי, לרכנר היה אינטרס להריח את כל הנאשמים כאן, לבצע עבירות. רכנר ידע איך להשחיל את הדברים, לתמרן את הדברים, לגבות את הכול במסמכים דו־משמעיים, ליצור אווירה של התנהגות גבולית כזאת, שמצד אחד אפשר לחשוב שזאת טובת־הנאה, ומצד שני שזאת אולי תרומה או הלוואה. הסיטואציות שהוא יצר היו גבוליות והכרעת הדין התעלמה מכך."

● רכנר באמת תיכנן הכול? "כמי שישבה מול דכנר ב־60 או 70 ימי דיון, התרשמתי שהכול היה תוכנית גדולה שהוא הכין לעת צרה. וכשבאמת הוא

9.26x30.73	3/4	עמוד 17	גלוּבס - כותרת	03/06/2014	42742201-2
הרשות לניירות ערך - 150					

עו"ד יעל גרוסמן

■ מצב משפחתי:

נשואה לעו"ד שמוליק גרוסמן ואמא לבת ובן

■ משרד:

עומדת בראש משרד עו"ד יעל גרוסמן, המתמחה בהלבנת הון, צווארון לבן ועבירות ניירות ערך. המשרד ייצג, בין היתר, את הנאשמים בפרשת "הדסק הצרפתי" וה"דסק הרוסי" בבנק הפועלים, את מפעל הפיס מול הרשות להגבלים עסקיים, חברת מל"מ וגופים נוספים. כמו כן ייצג את ישראל סדן, ראש עיריית חדרה לשעבר, את שמעון גלאון, לשעבר מנכ"ל קרדן נדל"ן, בתיק הולילנד ואישים נוספים

■ השכלה:

תואר LL.B. במשפטים מאוניברסיטת תל-אביב ותואר B.A. בספרות כללית מאוניברסיטת תל אביב

■ התמחות:

עו"ד אורי סלונים

■ השותפות:

במהלך השנים הצטרפו למשרד שהקימה גרוסמן, זמן קצר לאחר שהוסמכה, עוה"ד רוני בלקין, לשעבר חוקרת בכירה ברשות לני"ע, ועו"ד סאלי ליכט, שהתמחתה במשרד

■ ספרות:

ב־2006 הוציאו לאור עוה"ד יעל גרוסמן ורוני בלקין את הספר: "הלבנת הון - להלכה ולמעשה", המשמש כספר יסוד בתחום. בשנת 2013 יצאה, בשיתוף עם עו"ד סאלי ליכט, מהדורה שנייה מורחבת ומעודכנת

■ דמות מוערכת:

נשיא בית המשפט העליון לשעבר, השופט מאיר שמגר. "ההלכות שקבע חדשניות, יצירתיות והצטיינו בעומק מחשבה נדיר. הוא עמד בראש מערכות מגוונות - פצי"ד, יועץ משפטי ונשיא בית המשפט העליון, ובכולן נתפס כמנהיג ישר וערכי"

צריכה לעשות אחרת?

"קודם כול, לצמצם את הנאשמים רק לאלה שבאמת הכרחי להגיש נגדם כתב אישום, ולא לצרף אף נאשם שלא היה הכרחי להגיש נגרו כתב אישום, כמו שנעשה במקרה של גלאון וספרן". גרוסמן מדגישה כי דבריה הם לא כתב אשמה נגד התביעה, "כי גם הם עבדו תחת אילוצים מאוד כבדים", אבל באותה נשימה מוסיפה כי "בסופו של דבר ניהלנו פה משפט שהיו בו קורבנות שווא".

קלות בלתי-נסבלת של חילופים

הסנגורים שלקוחותיהם הורשעו בתיק הולילנד ספגו מכה לא פשוטה, אבל אחד מהם, עו"ד נבות תל-צור שייצג במשפט את דני דנקנר שהורשע במתן שוחד, יצא ממנו חבול במיוחד. זאת, בשל שיחות שניהל עם שולה זקן במהלכו, שבעטיין ממליצה המשטרה להעמיד אותו ואת אהוד אולמרט לדין, באשמה של שיבוש מהלכי משפט והדחת עד. לפי החשד, השניים הניאו את זקן מלחתום על הסדר-טיעון שלא תאם את האינטרסים של אולמרט, שאותו ייצג תל-צור בעבר. גרוסמן מודאגת

מהצעד הדי נדיר של חקירת סנגור והמלצה להעמדתו לדין. "הסיטואציה שבה המשטרה חוקרת סנגור, בוודאי סנגור מעולה ואדם מקצועי, ישר והגון כמו נבות תל-צור, היא מראיגה. רשויות האכיפה צריכות לשמור מכל משמר על הסנגוריה הפלילית, ולדאוג שסנגורים יוכלו לעשות את עבודתם בלי פחד, משום שבלי סנגוריה אין משפט פלילי וודאי שלא משפט צדק".

גרוסמן מזכירה, כי זקן הייתה מיוצגת לאורך כל הדרך ע"י סנגורים עצמאים (עוה"ד עופר ברטל ורב גלעד-כהן - ח'מ' ויא' ל"ו), ולדעתה, כל החלטה שזקן קיבלה התאימה לאינטרסים שלה באותו זמן. "זקן ידעה שתל-צור מייצג את אולמרט כשהתייעצה איתו, ולכן לא ברור לי בכלל מה התשתית לפתיחה בחקירה".

משפט הולילנד התמקד בעבירות שוחד, אבל כמו בתיקים פליליים רבים מאוד בשנים האחרונות, רוב הנאשמים הואשמו גם בעבירה על חוק איסור הלבנת הון, שהפכה למעין עבירת-סל שמשתרבת כמעט לכל משפט פלילי.

המשך בעמוד הבא <<

26.7x31.52	4/4	18	עמוד	גלובס - כותרת	03/06/2014	42742207-8
הרשות לניירות ערך - 150						

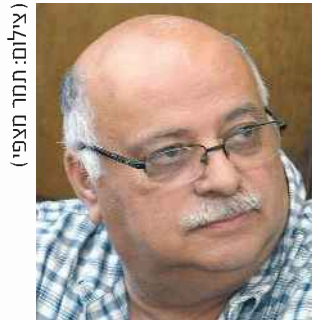
המשך מהעמוד הקודם <<

גרוסמן היא אחת המומחיות המובילות בארץ בנושא, וחתומה על ספר לימוד מרכזי בו - "איסור הלבנת הון להלכה ולמעשה". גרוסמן מוטרדת ויש לה ביקורת חריפה על השימוש הנרחב מדי שעושות רשויות המדינה בחוק איסור הלבנת הון ובסנקציות הכלכליות מרחיקות הלכת, ובראשן, חילוט כספים ורכוש, שהחוק מאפשר להן לנקוט בשלבים מוקדמים מאוד של ההליך הפלילי. "יש לי תחושה שלעיתים המילים 'חוק הלבנת הון' מהלכות קסם על כל המערכת", היא מתריעה.

פשוט מקפאים להם את החשבונות. פתאום בבוקר אתה מגלה שאין לך אפשרות למשוך כסף מהחשבון, לא יכול לשלם משכורת לעובדים שלך. אדם כזה יכול לסבול פגיעה כלכלית שלא ניתן לתקנה, גם אם בסוף יצא זכאי".

● **מה את עושה למען לקוחות שנקלעו למצבים כאלה?**
"אחת הבעיות היא שבסיטואציה הזאת יש מעט מאוד לעשות. מה שאנחנו כסנגורים עושים, זה מבקשים מהתביעה לצמצם את החילוטים, כך שאנשים יוכלו להמשיך איך שהוא לתפקד עד תום המשפט, ואנחנו מדברים לרוב על כמה שנים. אז בהתחלה הכול מעוקל לטובת המדינה; לאט לאט הסנגורים מגיעים להסכמים עם התביעה שמאפשרים לשחרר חלק מהכסף לצורך ההתנהלות היום-יומית".

● **חילוט מאפשר למדינה למנוע הברחת כספים ולהילחם בפשיעה החמורה דרך הכיס.**
"אבל זה נעשה בקלות רבה מדי, והנוקים הם בלתי נתפסים. לגבי הרצון באכיפה, אכיפה תוך שימוש באמצעים כלכליים היא נכונה בגדול, אבל בתנאי שהיא נאכפת על עבירות חמורות, כמו שחוק איסור הלבנת הון התכוון. בראש, המלחמה בסחר בסמים, בעבירות של הימורים אסורים, עבירות של סחר בנשים. כל עוד מדובר בעבירות האלה, שיש להן תוצרים כלכליים, אז אני בהחלט בעד לחלט את התוצרים הכלכליים האלה. אבל הבעיה היא שאנחנו כולנו על הדרך משלמים

גלאון זוכה (צילום: תמר חצפי)

דכנר היח (צילום: יוסי אלון, תעריב)

רוזן הרשיע (צילום: דרור עינב)

מעוצמתם. כדוגמה לצעד דרסטי מדי שנעשה לאחרונה, כדי לאמץ דרישה בינלאומית, היא מביאה את 'חוק הצ'יינג'ים'. החוק שעבר שאושר בכנסת לפני מספר שבועות, מחייב חלפני מטבע (בעלי צ'יינג'ים) להעביר דיווחים לרשות המסים על עסקאות של 50 אלף שקל ויותר, והוא נועד לסייע לרשויות לחשוף מאות מיליונים של הון שחור שמתגלגלים בצ'יינג'ים. אבל לדברי גרוסמן, החוק הוא רע וגם אינו יעיל. "חוק הצ'יינג'ים הוא רע, כי הוא הופך את הצ'יינג'ים ליותר מפוקחים מהבנקים, ובכך מפחית את התחרות. כך הבנקים הם יותר אטרקטיביים, ובסוף מה שקורה זה שהציבור משלם עמלות יותר גבוהות לבנקים. יש בחוק הזה גם 'קץ' לא קטן - מי שידרוח לרשויות ויפעל לפי החוק, יהיו הצ'יינג'ים שיש להם רישוי. הצ'יינג'ים הלא-חוקיים שבהם מתרחשת הפעילות האסורה, לא ידווחו במילא".

תחום נוסף שבו עוסקת גרוסמן הוא ייצוג חשודים ונאשמים בביצוע עבירות נגד חוקי-עדר. גם כאן היא אינה חוסכת ביקורת מהמחוקק, מהפקקליטות ומבית-המשפט. במקרה הביקורת שלה עומדת הענישה ההולכת וממירת של מי שהורשע בשימוש אסור במידע-פנים. לאחרונה, שלח השופט חאלד כבוב את היחצ"ץ צבי רבין ל-30 חודשי מאסר בגין הרשעתו בביצוע 48 עבירות של שימוש במידע-פנים, שאליו הגיע במסגרת עבודתו. מדובר בעונש חסר תקדים בחומרתו למקרה כזה. גרוסמן: "הדרך לטפל בנושא היא לא באמצעות החמרת הענישה והגישו, אלא קודם כול בחינוך של הציבור. יש הרבה מאוד אנשים שמתוך חוסר ידיעה, או חוסר הפנמה של העבירה הזו, חושבים שאם הם שמעו מידע לגבי חברה או מניה, הם יכולים להשתמש במידע והם לא טורחים לברר אם מי שהעביר להם את הטיפ הזה הוא איש-פנים".

● **זה נשמע כמו היתממות.**
"לא בריוק. צריך להבחין בין אנשים שהם חלק משוק ההון - מקצוענים שאמורים לדעת את הכללים, כמו כל מי שעוסק בייצוג ובניהול השקעות - לבין הציבור הרחב, אנשים שאין להם הבנה ומיומנות בשוקי ההון. זה כולל לפעמים גם אנשי-פנים בחברות, שאולי מגיעים לעמדה בכירה, אבל זה לא אומר שהם מבינים בניירות-עדר, ואז, כשמתרחש איזה שהוא אירוע בחברה, הם חושבים שהם יכולים לרכוש את המניה. ואפילו אם הייתה צריכה לחלוף בראשם המחשבה שאולי יש פה משהו לא תקין, בין זה לבין מאסר בפועל, הדרך עוד צריכה להיות ארוכה".

"דכנר ידע לאתר את החולשות באנשים, את רגעי המשבר שלהם, ולנצל את זה לטובתו. לדעתי, לא ניתן המשקל הנכון לעובדה שהיה כאן מוח שעווה סביב הנאשמים רשת שנועדה בכוונה תחילה להכשילם. הוא יצר סיטואציות שבהן הוא הרדים את החושים שלהם"

בחור'ל דורשים מהם לקחת את הכספים ולהוציא אותם מהבנק".

● **גישת הרשויות היא שהחוקים והאכיפה לא פוגעים במי שאין לו מה להסתיר.**
"גם אם אין לך מה להסתיר, אתה לא רוצה שהרשויות ידעו בדיוק מה המהלכים הכלכליים שאתה עושה. גם למי שאין מה להסתיר בכלל, ייתכן כי בשלב מסוים של החיים יהיה לו מידע כלכלי שהוא לא רוצה לחשוף. לאו דווקא בפני הרשויות, אלא בפני בן-זוג, בן-זוג לשעבר, בפני שותף עסקי".

● **מה הקשר בין דיווח בחוק לבני-זוג ושותף?**
"כשהמידע עובר לרשויות, הוא יגיע בסופו של דבר גם למקומות אחרים. בהתחלה, המידע הפיננסי עליו מועבר מהגוף הפיננסי לרשות, כי כך החוק מחייב, ואחר-כך מתברר שהוא מסתובב בכל מקום. אלה מחזירים לא פשוטים. זה לא מפריע לנו ביום-יום, אבל המחזירים קיימים והם הולכים וגדלים. תחשבו על כמות האנשים שיש להם איזו ירושה בחור'ל, שהם לא דיווחו עליה, או שיש להם כספים אחרים שהם לא בטוחים לגבי המקור שלהם".

● **אז מה את מציעה למי ששואל 'מה לעשות עם הכסף שיש לי בחור'ל'?**
"כל מקרה לגופו. יש מקרים שכדאי ללכת לעשות 'גילוי מרצון' ולסיים עם העניין; יש מקרים שבהם אפשר לפנות לבנקים, נניח לאלה שמסרבים לקבל כספים כי הם לא משוכנעים שהמקור שלהם חוקי, ולנסות להציג להם ראיות שמוכיחות שמדובר בכספים חוקיים".

חשופים ברשתות חברתיות, ובאינטרנט וכדומה".

● **אז אולי כדאי להעביר את הכסף לחו"ל?**
"לא. כי היום יש בחור'ל את אותן חובות דיווח ואותם קשיים. אין יותר סודיות בנקאית ואין מקלטי-מס. כולם מעבירים מידע לכולם. כל יום כמעט אני מייצעת לאנשים שיש להם כספים בחור'ל והם רוצים להביא אותם לישראל; אבל הבנקים בישראל מסרבים לקבל את הכספים, כי אותם אנשים מתקשים להוכיח את מקור הכסף. וגם להיפך - אני מטפלת באנשים בארץ, שרוצים לעשות פעילות בחור'ל, אבל הבנקים

מחיר כבר, מחיר שהציבור לרוב כלל אינו מודע לו".

המידע מהרשויות מגיע גם לאחרים

● **למה את מתכוונת "במחיר כבר שהציבור לא מודע לו"?**
"אנחנו לא קולטים שכמעט כל הפעילות הפיננסית היא גלויה היום, והיא הולכת ונעשית יותר גלויה עם כל תיקון חקיקה נוסף, שמחייב את כל הגופים הפיננסיים לדווח לרשויות על הפעילות הפיננסית שלנו. אתה אף פעם לא יכול לדעת אם אתה מוקלט, או אם מישו מאתר את המיקום שלך בעזרת הטלפון הנייד שלך, ואנחנו גם מאוד

"לרשויות תהיה משימה מאוד קשה להוכיח את החשדות בחברת ב. יאיר"

ספק בכך שההשדות יתורגמו בסופו של דבר להרשעות פליליות. "אם הפרסומים נכונים, אז אלה מעשים מאוד חמורים. אבל אנחנו מכירים את הסיטואציה שבה תיק מתחיל עם כותרות ענק ומסתיים לרוב בהרשעה, אם בכלל, שהגזרה שלה צרה עשרות מונים לעומת החשדות הראשוניים. הסיטואציה הזאת מסוכנת במיוחד כשמדובר בחברה בורסאית, כי כולנו מושקעים בבורסה וכולנו נפגעים". גרוסמן מבהירה כי היא לא מכירה את העובדות בתיק ב. יאיר, אבל מציינת כי כדי

בשבוע שעבר חשפה המשטרה כי היא חוקרת חשד שלפיו בעלי חברת הנדל"ן הציבורית, ב. יאיר, הלבינו עשרות מיליוני שקלים עבור העברייני, יצחק אברג'יל, באמצעות קבלני-משנה. למרות שהוטל צו איסור פרסום על שמות המעורבים והחברה, והותה דלפה, ומנייתה צנחה בבורסה. רק באיחור רב עצרה הבורסה את המסחר במניה. החקירה הגיעה, ובצדק, לכותרות ענק בעיתונות, אבל עו"ד יעל גרוסמן, מומחית מובילה לחוק איסור הלבנת הון, מטילה

"זה לא שראש ארגון פשיעה מרים טלפון לבעל חברת בנייה ואומר לו 'תעשה לי טובה - תלבין לי כסף'. לכן, האפשרות להוכיח שזה נעשה במודעות היא לדעתי קטנה. אבל מה זה משנה, הנזקים לחשודים ולציבור כבר נגרמו"

● חן מענית ואלה לויז'ניריב